

inträffa under en sådan tidrymd. *Ett välsignadt, ett olyckligt å.* *Godt å.*, då god skörd inträffar. *Hårdt å.*, då missväxt inträffar. *I goda och onda å.*, i både lyckliga och olyckliga år eller tider. — 3) *År* betyder äfven en tidrymd af 365 dagar, räknadt ifrån någon viss dag af kalender-året. Lefnadsår, Räkenskaps-, Skatte-, Uppbörds-, Redogörelse-, Spelår, m. fl. *För ett å. sedan. Om ett å.*, ett år härefter. *I dag ett å. till. Inom ett års tid, inom ett å.*, ell. *inom å. och dag. Å. och dag* efter hans ankomst, ett år efter &c. *På å.*, för ett års tid, för ett eller flera år i sender, t. ex.: *Hyra, tjena på å.* — 4) Lefnadsår. *Tjuu å. gammal. Han är i tjugonde å-let. Han är vid mina å.*, ungefär lika gammal som jag. *I sina bästa å.*, i sin kraftfullaste ålder. *Vara kommen till å-en* ell. blott *vara till å-en*, vara temmeligen gammal. *Blifva till å-en*, börja att åldras. *Man blir till å-en*, man blir gammal. *Han bär sina år rätt väl*, tycks icke vara så gammal som han är. *Med å-en*, när lefnadsåldern tilltager, efter några år, t. ex.: *Med å-en blir han väl förnuftig*, när han blir äldre &c. — 5) Den tid, som en planet behöfver för ett omlopp kring solen. *Ett Jupiters å.* — 6) En period af flera år. Års-cykel. *Platoniskt å.* — 7) Se *Årtal. År 1850*, det 1850:nde året efter Christi födelse.

ÅR ell. ÅRA, f. 4. En i ena ändan rund, i den andra flat, tunn och bred stång, hvarmed större och mindre farkoster fordrivas genom vattnet. *Årona in!* ell. *väl rodt!* kommando-ord till roddarne, då de skola upphöra att ro. *Årona ut!* ell. *res årona!* då de skola hålla sig färdiga att ro.

ÅRANUNKEL, å'ranunngk'l, m. 3. pl. -- *nunkler*. Ört af Ranunkelslägtet, i år bland vass, med stora gula blommor och nästan svärdslika blad. *Ranunculus Lingua*.

ÅRBLAD, n. 3. Den yttre flata ändan af en åra.

ÅRDER, å'rd'r, n. 3. (af gamla verbet *Æria*, plöja) Ett åkerredskap, hvarmed jorden luckras och upprädes. Kallas äfv. Trästock, Årjekrok.

ÅRGÅNG, m. 2. Samling (af tidskrifter, tidningar, predikningar m. m.) för ett år. *En å. predikningar*.

ÅRHUNDRADE, n. 4. Tidrymd af hundra år, räknad ifrån hvarje fullt hundratal. *Sjuttonde å-t*, från år 1600 till 1700.

ÅRKLAMP, m. 2. På relingen af en farkost befäst klamp, hvarpå åran hvilat, då man ro.

ÅRLIG, a. 2. Som sker, hålles hvar år; som behöfver utgifvas, uppbåras, erhållas för hvar år. *Å. sammankomst, högtid. Å-a behof. Å. utgift, inkomst. Han har tusen r:dr i å. lön, inkomst.*

ÅRLIGEN, adv. Hvarje år. *Det inträffar å.*

ÅRPINNE, m. 2. pl. — *pinningar*. Jernpinne på relingen af en farkost, hvarvid en åra fästes, då man skall ro.

ÅRSARBETE, n. 4. Arbete på år; arbete, som räcker ett år, hvartill ett års tid fordras.

ÅRSARENDE, å'rsarån'de, n. 4. Arrende på år.

ÅRSBARN, n. 3. Person, född på samma år som en annan. *De äro å.* (Fam.) *Å. med jorden*, lika gammal som jorden.

ÅRSBEGÅNGELSE, f. 3. Årlig begängelse af en persons minne.

ÅRSBERÄTTELSE, f. 3. Berättelse, som embetsverk, embetsman o. s. v. årligen afgifver öfver

allt det märkliga, som i dess krets under året sig tilldragit, fullbordade arbeten, o. s. v.

ÅRSBOK, f. 3. pl. — *böcker*. Räkenskapsbok för ett år. — *Årsböcker*, pl. Historiska anteckningar, ordnade efter år. — *Syn. Annaler, Krönika.*

ÅRSCYKEL, å'rssy'ck'l, m. 3. pl. — *cykler*. Se *Cykel*.

ÅRSDAG, m. 2. Dag i året, då jemt ett eller flera år förflutit ifrån någon viss händelse.

ÅRSFEST, m. 3. Fest, som firas en gång hvarje år.

ÅRSFÖLJD, f. 3. Årens följd efter hvarandra.

ÅRSFÖRSLAG, n. 3. Förslag (räkenskaps- eller kostnads-) för ett år.

ÅRSGAMMAL, a. 2. Ett år gammal.

ÅRSHÖGTID, m. 3. Högtid, som firas hvarje år, vanligen på samma dag i året.

ÅRSLÖN, f. 3. Årlig lön.

ÅRSMARKNAD, m. 3. Årlig marknad.

ÅRSMOT, n. 3. (ford.) Årlig högtidlig messa på en afidens persons dödsdag.

ÅRSMOTSDAG, m. 2. Årsdagen af en persons död.

ÅRSRING, m. 2. Ringformigt, för hvarje år, kring kärnan af ett träd bildadt vedlager.

ÅRSRÄKNING, f. 2. 1) Räkning, som föres på år, ell. som man har på år med någon. — 2) Räkning efter år; uträkning af årens följd o. s. v. i kronologien. — 3) Tidräkning. *Kristna å-en. Mohammedanska å-en.* — 4) Årets beräkning och indelning.

ÅRSRÄNTA, f. 1. Årlig ränta.

ÅRSSKIFTE, n. 4. Skifte af år, d. v. s. då ett år slutar och ett annat begynner. Nyår.

ÅRSSKOTT, n. 3. (bot.) 1) Det stycke af stjeln eller gren, som under året utväxt. — 2) Hela stjelken hos vissa växter.

ÅRSSOLD, m. 3. Sold för år.

ÅRSSSTAF, m. 2. pl. — *stafvar*. Se *Runstaf*.

ÅRSTERMIN, å'rstärmi'n, m. 3. Se *Era*, bem. 1.

ÅRSTID, m. 3. Viss tid, utgörande en fjerdedel af året och beräknad efter solstånd- och dagjemningstiderna. *Å-erna äro fyra: Vår, sommar, höst, vinter.*

ÅRSVÄXT, m. 3. Sädens och jordfrukternas växt och afkastning för hvarje år.

ÅRSÄLL, å'rsäll, a. 2. 1) Som åldrats under åtnjutande af lycka och välgång. — 2) Stadsfordom om konungar, i hvilkas tid inträffade goda år.

ÅRTA, å'rtta, f. 1. Simfågel. 1 fot 3½ tum lång, med svart nacke och ett hvitt band genom ögonen. *Anas querquedula*.

ÅRTAG, å'rtåg, n. 3. Den rörelse, som man vid rodd för hvarje särskilt gång gör med årona. *Hålla å.*, ro med alla årona på en gång efter samma takt.

ÅRTAL, å'rtål, n. 3. Talet på ett efter en viss årsräkning bestämdt år.

ÅRTRÄ, å'rträ', n. 4. Trä, ämnadt till åra.

ÅRTULL ell. ÅRTULLE, m. 2. pl. — *tullar*. Se *Tulle*.

ÅRTUSEN, å'rtús'n, n. 4. pl. — *tusenden*. Tidrymd af tusen år.

ÅRVIS, å'rvi's, adv. Ett eller flera år i sender; räknadt efter år; år efter år.

ÅS, m. 2. (isl. *Ás*) 1) Öfversta bjelken på ett tak. *Kroppås, Takås.* — 2) Den öfversta långsträckta förhöjningen på en åker. — 3) Långsträckt upphöjning på jordens yta. Se *Bergås*,